

Narízení, vydané od ministerium financí dne 9. března r. 1852,

pro všechny země korunní,

strany toho, kde se podávati mají výkazy pozůstalosti, když se pozůstalost z části vyjednává v zemích korunních, v nichž má platnost zákonník občanský, ostatní pozůstalost ale nalézá se v korunních zemích Uhrích, Sedmíhradsku, Chorvatsku, Slavonsku, Srbsku a banátě Temešském, a strany dalšího řízení.

(V Zák. říš. č. XVIII., vydaná i rozeslána dne 22. března r. 1852, č. 62.)

Ministerium financí vidí se vzhledem na rozhodnutí Jeho c. k. apoštolského Veličenstva, vyhlášené vynesemím ministerium práv od 19. června r. 1850 (č. 242. Zák. říšského), ustanoviti, že když činiti jest o vyměření poplatků z pozůstalosti nějaké, strany níž řízení-předse jiti má dilem podlé obecného občanského zákonníka, dilem pak podlé zákonů občanských, ježto platí v Uhrích, Chorvatsku, Slavonsku, Sedmíhradsku, Srbsku a v banátě Temešském, dodati se má centrálnímu úřadu taxovnímu výkaz pozůstalosti strany té části, která se má vyjednávatí podlé občanského zákonníka, prostředkem příslušné instance vyjednavací, strany ostatní pozůstalé majetnosti ale přímo od dědiců, kteří vedlé postávky IX. patentu vyhlášovacého k zákonu o poplatech od 2. srpna r. 1850, k tomu jsou povinni, a nebo zakročovali by v té věci soud těch zemí korunních, v nichž má platnost zákon posléz řečený, má se to dodati přímo od tohoto. Ve výkazu tom má se zároveň připomenouti, u kterého úřadu nebo u které pokladnice se zamýšlí poplatky zaplatiti.

Vyměrování poplatku v případech takových přikazuje se k centrálnímu úřadu taxovnímu. Úřad taxovní má je, když se veskerá pozůstalost vykáže, předse vzíti každé zvlášt o sobě jak strany pozůstalosti, ježto se nalézá v těch zemích korunních, v kterých má platnost zákonník občanský, a strany pozůstalosti, nalézající se v ostatních zemích korunních, tak i strany nemovitosti jednotlivých, v pozůstalosti se nalézajících, a majili se poplatky zaplatiti u jiného úřadu nebo u jiné pokladnice nežli u pokladnice okresní ve Vídni, tehdy má učiniti, aby se úřadu tomuto nebo pokladnici této dalo nařízení, jehož potřebí.

V kvitanci toho úřadu nebo té pokladnice, kde se poplatek platí, uvésti se má zvláště o sobě jedna každá nemovitost, z kteréž poplatky, z přenešení majetnosti pro smrt předepsané, byly zapraveny, aby strana, jak při vkladech občanských, tak i při dalších přenáseních prokázati mohla, že poplatky zapravila.

Stížosti na vyměrování poplatku, učiněné od centrálního taxovního úřadu, jakož i rekursy proti rozhodnutím o stížnostech těchto podávati se mají přímo u centrálního úřadu taxovního. Úřad tento předložiti je má, směřujli proti vy-